Р Е Ш Е Н И Е
№ 3046

гр. София, 09.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **613** по описа за **2014** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 02.05.2013г. на СРС, 17 с-в по н.а.х.д. №4749/2013г., с което е изменено Наказателно постановление № 2225-125 от 18.08.2010г., издадено от директор на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ (СДО) при Териториална дирекция на Националната агенция по приходите (ТД на НАП) [населено място], с което на дружеството за нарушение на чл.40, ал.1, т. 1 от Закона за счетоводството ЗСч е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева по чл.47, ал. 3 от ЗСч. С горното решение е намален размера на имуществената санкция до предвидения в закона минимум от 500 лева.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационно основание по чл. 348, ал.1, т 1 и т.2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна. Твърди се, че дружеството не е получавало известие за съставяне на акта и е налице нарушение на хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Излага съображение за съставяне на акта след изтичане на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. На последно място посочва нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрк. М.. Оспорва жалбата.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Във връзка с извършена проверка на информационната система на НАП е установено, че [фирма] не е изпълнило задължението си да публикува годишния си финансов отчет, годишен доклад, годишен консолидиран доклад за дейността си за 2008г., в законоустановения срок до 30.06.2009г., по смисъла на чл. 40, ал. 1, т. 1 от ЗСч. За констатираното нарушение, св. Д.-И. на длъжност инспектор по приходите, съставила АУАН. Въз основа на акта било издадено и процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаване на НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН и не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Обосновал е извод, че АНО правилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на дружеството, както и че наложеното административно наказание е законосъобразно, съгласно тогава действащия закон. Приел е, че е налице основание за приложението на хипотезата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН и е намалил размера на наложеното наказание до законния минимум.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспореното решение, за които следи служебно.

Въззивното решение е правилно.

В административно-наказателното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение. Правилно е била приложена нормата на чл. 40, ал.2 ЗАНН. На нарушителя е била изпратена покана да се яви за съставяне на акта на адреса на управление на търговското предприятие, заявен в търговския регистър. На дружеството е била изпратена Покана изх. № 2553-00-1394/09.06.2010г. На 16.06.2010г. АУАН е връчен на пълномощника на дружеството Ц. Б. М., видно от пълномощно с нотариална заверка от 08.09.2008г.

Задължението за публикуване на финансовия отчет е уредено в чл.40 ЗСч. В случая е безспорен факта, че жалбоподателят като търговско дружество е установен в Република Б.. Като търговец по смисъла на Търговския закон в съответствие с чл. 40, ал. 1, т. 1 от ЗСч., същият е задължен в срок до 30 юни на следващата година да публикува чрез заявяване и представяне в Търговския регистър годишния си финансов отчет и консолидирания финансов отчет за дейността, и годишния си консолидиран доклад за дейността, приети от общото събрание на акционерите или от съответния орган.

Неоснователно е оплакването за неспазването на тримесечния срок по чл. 34,

ал.1 ЗАНН. Предвидените от ЗАНН срокове за ангажиране отговорността на нарушителя е особено важна предпоставка за законосъобразното развитие на производството по нейното реализиране, тъй като неспазването на сроковете за иницииране на производството по налагане на административно наказание е винаги съществено процесуално нарушение, представляващо абсолютна пречка за развитието му и има за последица отмяната на постановения в едно такова производство акт. Според чл. 34, ал. 1, пр.2 ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен АУАН в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Моментът, от който започва да тече срокът за съставяне на АУАН по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, е този на откриването на нарушението и нарушителя. Нарушението се счита за открито, когато има необходимите и достатъчни данни за неговото извършване и за самоличността на нарушителя, респективно когато са констатирани факти и обстоятелства за наличие на поведение, било то действие или бездействие, на конкретно лице, което поведение от обективна страна сочи на допуснато административно нарушение. За административния орган не съществува задължение служебно да следи в информационния масив на НАП кога и дали въобще търговските дружества са подали годишния си финансов отчет и консолидирания финансов отчет за дейността и годишния си консолидиран доклад за дейността. Това се установява с извършването на специални проверки по спазването на различните данъчни закони. В настоящия случай нарушението е установено въз основа на списък-извадка, предоставена на органите по приходите с писмо вх. № 12-00-388/21.05.2010г. АУАН № 2225-125 е издаден на 16.06.2010г.,т.е. спазен е преклузивният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН.

Във връзка с доводите, изложени в касационната жалба, е необходимо да се отбележи, че не се установяват твърдените процесуални нарушения при съставяне на акта за установяване на административното нарушение и при издаване на НП. Както в акта, така и в НП, изрично са посочени законовите разпоредби, които са били нарушени от жалбоподателя. Нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно. Всички елементи от състава му са посочени във фактическото описание.

Предвид горното и на основание чл.221,ал.2 във вр. чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК Административен съд София –град, V-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.05.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17 състав, по н.а.х.д. № 4749/2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:……

ЧЛЕНОВЕ: 1. ……

2……..